

REDACTIONEEL

Waarde Kiffers,

Hopelijk hebben jullie allemaal, zij het met bloeddoorlopen ogen, emigratieplannen en wallen van hier tot aan de Kleiokamer, de eindstreep gehaald en ligt er aan jullie aller voeten een prachtige twee maanden rust. Waarschijnlijk ben je nu ofwel in staat van pure euforie, ofwel verkerend in existentiële crisis omdat je na al die geestdodende uren in de UB niet meer weet hoe je het begrip ‘tijd’ moet invullen en de komende weken je als een gapend gat tegemoet staren, ofwel getroffen door het welbekende after-deadline-griepje. In alle gevallen kan ik jullie aanbevelen om je, al dan niet bij je ouders op de bank, te installeren met de nodige versnaperingen en de gehele collectie van Disney Pixar of Dreamworks op Netflix er in ongezond korte tijd doorheen te jagen totdat je weer een beetje de oude bent en je eventueel kunt overgaan tot ‘olijke zomeractiviteiten’ (dit is facultatief, je kunt ook met de gordijnen dicht en de ventilator op de hoogste stand Monsters&co blijven kijken totdat het weer gewoon herfst wordt). Het kan ook zijn dat je stilletjes in bed ligt te schreien bij de gedachte dat we kort na de vakantie alweer afscheid moeten nemen van onze trouwe bestuursleden - en dat is volkomen terecht. Want wat hebben ze ons dit jaar een vertier gebracht, Rosa ‘hard doch rechtvaardig’ Sikkes, Lucie ‘immer matchende sokken’ van Hulst, Sam ‘Mokumse Enrique Iglesias’ Verkerk, Eefje ‘dutje in de club’ Witvliet en David ‘zeeleuwenshow’ Kabel. Hopelijk hebben jullie op de ALV je tranen een beetje kunnen drogen bij de aanblik van het nieuwe kandidaatsbestuur - *they better be good!* - en anders is er nog altijd de troostrijke KIF-redactie die jullie dit pareltje mag presenteren, bomvol poëzie, verdomd geestige anekdotes, een wel heel bijzondere ingezonden brief en een overheerlijke (historisch verantwoorde) alcoholische versnapering.

Dan rest mij nu slechts jullie een prima tot uitmuntende zomervakantie te wensen - en vergeet de KIF niet in je strandtas of handbagage te gooien!

Jullie immer nederige hoofdredacteur,
Romane.

POSTBUS

Lange verslagen van reizen, ludieke stukjes over toeristen in Amsterdam en horoscopen, de KIF heeft het allemaal. Maar hoewel jullie favoriete redactie natuurlijk enorm haar best doet om elke keer weer een prachtig blaadje eruit te pompen, kunnen wij dit natuurlijk nooit zonder jullie briljante ingezonden stukken. Zo kregen wij bij de vorige editie van de KIF een spannend stuk ingezonden over het liftweekend door ene heer van Dijk en ontvingen wij dit maal een leuk gedichtje van een kleinere Collignon. Maar niet alleen Kleioleden en familie sturen hun persoonlijke literaire hoogstandjes op naar de KIF. Zo nu en dan nemen ook belangrijke historische personages contact op met de Interne Foliage van de beste studievereniging van Nederland. Zie hier een brief aan de KIF door een zekere beroemde Fransman, die toch even zijn frustraties wilde uiten over zijn lotsbeschikkingen.

19 oktober 1814, Elba

Bonjour à tous,

Het is nu al een tijd geleden sinds mijn ballingschap naar dit eiland begonnen is en de tijd passeert zo snel als een slak, voordat deze gezouten is in mijn *petit casserole*. Een aantal maanden terug ben ik

verslagen door de grootmachten van het *ancien régime*, die niet inzien hoe mijn nieuwe heerschappij het leven voor alle Europeanen zou hebben gebeterd. De laffe Russen, die mijn opmars gestopt hebben, niet door hun moed of ijver, maar door een winter waar ik *vous* tegen zeg, hebben mij op dit eiland geplaatst. Nu ben ik een keizer van niks, en ik ben uit op wraak. Spionnen zijn hier te vinden in elk hoekje en gaatje, en mijn minnares Maria durf ik niet te zien.

Om de tijd te doden heb ik het op mij genomen de *feuillage interne* van Kleio te lezen. En ik moet zeggen, *je suis amusé*. Niet door enig talent dat u pretendeert te hebben, maar door de vele prikelen die *beaucoup* van de Kleioleden schijnen door te maken. De *Grand Tour*, die jullie bracht tot aan Oostenrijk en het prachtige Italië, waar ik ook mijn invloed heb laten voelen, bracht mij mijn eigen *marche* ter herinnering. Ook jullie leverden vele slagen: elke dag liepen jullie veel, marcheerden jullie als het ware, en in de avond namen jullie de wijntjes tot jullie. Er werd zeker gestreden, en de ochtenden daarna voelen voor mij als die duivelse winter die ik doormaakte in Rusland. *Chapeau* voor jullie verdiensten.

Over jullie *mentalité* is overigens niet veel positiefs te zeggen. *Où est la liberté, l'égalité et la fraternité?* Die prachtige waarden, waarmee wij trotse Fransen voorgoed afrekenden met het *ancien régime* en ik, Napoleon Bonaparte een glorieus nieuw tijdperk liet aanbreken, lijken bij jullie verre van aanwezig te zijn. Hoe kan er bij jullie gesproken worden over *liberté*, als jullie blindelings jullie Bestuur volgen; als *vous* niet wil opstaan op Grote Reis, sta dan ook niet op. Neem een voorbeeld aan het vrije Franse volk, dat onder mijn nobele bewind in alle vrijheid leeft. Wanneer zij een *baguette* willen eten, eten zij een *baguette*: liever een leger van herten, aangevoerd door leeuwen, dan een leger van leeuwen, aangevoerd door herten. En waar is jullie *égalité*, als de ene Kleioot een grotere speler is dan de ander? En over jullie *fraternité* gesproken: die smoelenboeken zijn een groot verraad in elke vriendschap! Hoe jullie volk nog in vrede leeft, is voor mijn *un truc étrange*.

Enfin, misschien is het aan het volgende bestuur om een dictatorschap te starten en orde op zaken te stellen. Jullie gezelligheid bevalt mij ten minste; ik geef het toe, *je suis un chagrin*. Maar ik heb genoeg gesproken. Ik keer mij nu naar belangrijkere zaken; mijn wraak is immers nabij en spoedig zal het Europese continent onder het Franse bewind geplaatst worden. Ik zeg dus *adieu* en houdoe.

De allergrootste speler,
Napoleon Bonaparte

GROTE REIS

Na maandenlange voorbereiding voor het hoogtepunt van het Kleiojaar was het toch eindelijk zover: Kleio's Grote Reis! De Reiscommissie van Kleio had wederom een perfect verzorgd reisje voorbereid dat ondanks de lange busreizen, gestolen spullen en voeten vol blaren onvergetelijk was. De reis begon op de vroege ochtend van 26 april. De Kleio-leden verzamelden zich bij het Amstelstation met hun koffers, nekkussens en goede humeur om aan de gezamenlijke reis te beginnen. Tien dagen met alleen geschiedenisstudenten, dat komt helemaal goed toch? Onwetend dat de eerste beproeving dezelfde dag plaats zou vinden. Wat blijkt namelijk: 14 uur in een bus vol Kleio-leden richting het prachtige Italië rijden, klinkt niet zo makkelijk als het lijkt. Wanneer je eindelijk begon weg te zakken in de kleine stoelen was het weer tijd voor een plas/rook pauze. Maar uiteindelijk werd de eerste stad Bologna bereikt en begon het programma met vol enthousiasme.

Bologna is een van grootste studentensteden van Italië, wat dus ook betekent dat er een uitgaansleven van jewelste is. Onder de pittoreske portico's staat de halve stad op straat met een Perroni in de ene hand en een slap gerolde shag in de ander. De Reisco leidde ons de eerste avond naar de typisch

Italiaanse *Empire English Pub*. Het leek een rustige avond te worden, iedereen was immers nog gebroken van de busrit en we hadden nog een hoop dagen te gaan, maar niets bleek minder waar. Er bleek achterin de pub een trap te zijn die leidde naar een door anderen nog onontdekte karaoke zaal! Natuurlijk kwamen Kleio-klassiekers als *Africa* van Toto langs, maar de zaal werd pas écht wild toen twee van onze eigen Kleioten vergezeld door een paar licht beschonken Italianen het prachtige *Con Te Partirò* van Andrea Bocelli begonnen te scanderen. Als ware operazangers wisten zij de avond prachtig af te sluiten voor de halve marathon naar het hostel weer begon.

Voor de tweede avond waren er grotere plannen in petto. We zouden naar een heuse studentenclub gaan en iedereen haalde daar de mooiste kledij voor uit de koffer. Nadat iedereen in kleinere groepen apart uit eten was gegaan (wat nog voor een paar leuke souvenirs zorgde), druppelde de Amsterdammertjes langzaam de club in. Rond een uur of half een, toen iedereen net lekker in het sfeertje kwam, was het tijd voor de échte Italianen om te arriveren. Eerst rook je al de Gucci luchtjes van meters ver, dan hoorde je de zwoele *Ciao bella!*'s dichterbij komen, om vervolgens volledig overrompeld te worden door de quasi casanova's. Als een stel hongerige wolven doken ze op ons af, althans op de meiden, de jongens werden namelijk snel aan de kant geschoven. Na de eerste golf te hebben overleefd, schoven we langzaam verder de hoeken van de zaal in, waarbij ditmaal de Hollandse heren een soort Chinese muur vormden om nog enigszins bij elkaar te blijven. Er zou nog een tas vergeten worden wat voor een hoop geheen-en-weer tussen de club en het hostel zou zorgen in de nacht, maar de volgende ochtend was iedereen weer klaar om naar de volgende bestemming te gaan.

In de bus naar Zagreb dommelde vrijwel iedereen snel weg, er stond een paar uur rijden op het programma maar we zouden ook nog even naar een Kroatisch strand gaan. In de bus ontdekten we dat we een verstekeling mee hadden, een arme zwerfkat uit Bologna die iemand had gered van de brute hostel eigenaar. Met nieuwe moed, een versterkt team en ingehaalde slaap bereikten we Zagreb, klaar voor het volgende avontuur. En wat een avontuur bleek het te zijn in Zagreb. Lekker eten, gezellige clubs en het belangrijkste: lage prijzen, wat wilt een groep arme studenten nog meer? Daarnaast zat het dagprogramma weer uitstekend in elkaar, met als hoogtepunt het museum voor verbroken relaties. Het museum toont objecten verbonden aan beëindigde relaties en de verhalen die bij deze objecten horen. Een zeer gewenst bezoek voor de Kleioleden die namelijk graag ook wat afwisseling wilden na het bezoeken van de vele musea over nationale geschiedenis. In de avond werden de Kuna's royaal erdoorheen gejaagd, wat resulteerde in een toename van verslapen reizigers en vraag naar zitpauzes overdag.

Tenslotte de laatste bestemming van de Grote Reis. De stad van Sissi, Mozart en Klimt himself: Wenen! Ondanks het dramatische slaapgebrek van veel Kleioten werd Wenen een plek waar alle remmen nog een laatste keer losgingen. Mede dankzij het toegenomen gebruik van het beruchte wodka-redbull drankje bouwde de energie zich steeds hoger op. Los van het uitgaan was deze energie ook hard nodig overdag, bijvoorbeeld bij het hoogtepunt van Wenen: de prachtige Oostenrijkse galerie Belvedere. Monet, Schiele en Klimt waren hier allemaal te bewonderen, wat ondanks de brakke koppen zeker gedaan werd. Wandelend door de prachtige gangen van dit museum kon je de chaos even ontvluchten en eindelijk even van je *me-time* genieten. Wenen is natuurlijk ook de stad van de Habsburgers en dus bezochten wij gezellig daar de grote familie catacomben. Een 'enthousiaste' rondleidster kon ons vol vreugde vertellen hoe elke Habsburger was overleden, wie haar favoriet was met tussendoor een paar heel persoonlijke anekdotes over haar kinderen. Ook zij trapte nog in een fatale *flash* van een Kleioot, een trend die menig student terroriseerde die week.

De laatste avond ging echt *all out*. In het populaire café voor wereldreizigers, waar wij als Kleio natuurlijk perfect tussen passen, werd de laatste avond gevierd. De bus terug naar huis was weer vol

gezelligheid en liet de reis leiden naar een schitterend einde, wat voor iedereen memorabel was. Reiscommissie, tot volgend jaar!

POËZIE

Ik moet eigenlijk echt zwoegen
Voor dat laatste onderzoek
Toch zijn het steeds de kroegen
Niet de bieb die ik bezoek.
Met het grootste ongenoegen
Open ik mijn eerste boek
Tot mijn vrienden me vroegen
Voor een drankje om de hoek.

“Ach, eentje kan geen kwaad,”
Zeg ik als optimist.
“ik maak het niet te laat!”
Maar dat blijkt toch betwist
Want wanneer ik hen verlaat
Heb ik weer een dag verkwist
Werk me ‘s nachts dan uit de naad
Als een waar minimalist.

Maar de zomer is begonnen
Dus ik voel me niet meer schuldig
Feest lekker onbezonnen
‘t Volgend jaar dat wacht geduldig...

DE HISTORICUS IN MIJ

Prinses Elisabeth Amalie Eugenie van Beieren, oftewel Sissi, was vroeger al een groot voorbeeld voor mij als kleine historicus. Met twee grote bemoeizuchtige zussen werd de filmtrilogie van Sissi onder dwang dagelijks bekeken, maar toch deed dit mijn liefde voor geschiedenis opbloeien. Jaren later is Sissi als een idool voor mij, en ik was er dan ook heilig van overtuigd dat mijn leeftijdsgenoten dezelfde passie met mij zouden moeten delen. Deze bubbel knapte toen ik na een slopende tentamenweek tafelde met een groep vrienden die, in tegenstelling tot mij, geen enkele affectie voor geschiedenis hebben. De avond liep aanvankelijk perfect. De gesprekken schommelden zich tussen vele onderwerpen totdat de Grote Reis van Kleio ter sprake kwam. Trots liet ik horen dat niemand minder dan ik, de grootste Sissi-fan, het graf van de prinses gezien had. Waar ik dacht dat mijn opmerking beloond zou worden met jaloerse blikken, ontving ik vragende uitdrukkingen op het gezicht van mijn vrienden. “Sissi? Nog nooit van gehoord” was het antwoord. Dit was het moment dat de historicus in mij ontwaakte. Geen mens kan sterven zonder de naam Sissi gehoord te hebben. Met die zin begon ik mijn eigen, impulsieve hoorcollege waarbij ik mijn vrienden zoveel mogelijk historische kennis probeerde bij te praten. Het werd een lange avond, die echter wel resulteerde in het behalen van mijn doel om mijn vrienden kennis bij te brengen. Op mijn weg naar huis stelde ik een

nieuw doel aan mezelf als historicus: het leven van Sissi zal ik tot mijn eigen sterfbed proberen te ontrukken aan de vergetelheid. Hiermee een stap dichterbij dat doel.

WK-QUIZ

Als u niet van voetbal houdt, komt het WK u waarschijnlijk inmiddels sterk de neus uit. Ons van de KIF leek het daarom leuk om u zelfs in een historisch blaadje als deze opeens te verrassen met een heuse WK-quiz! Geintje, uiteraard. Om ons handjevol trouwe lezers enthousiast te houden, hebben we natuurlijk met een academisch verantwoorde blik naar dit toernooi gekeken en een historische WK-quiz opgesteld. Test uw kennis!

Vraag 1. Net als de wedstrijden, begint de quiz met volksliederen. Het Franse La Marseillaise is een bekende, die ook door een ander land als volkslied is gebruikt. Welk land is dit?

- A. Rusland
- B. België
- C. Senegal
- D. Uruguay

Vraag 2. De populariteit van het eerste WK in 1930 was minder populair dan het nu is. Hoeveel Europese landen hadden zich op de deadline-dag voor dit toernooi ingeschreven?

- A. 4
- B. 5
- C. 2
- D. 0

Vraag 3. Er is slechts één land dat aan alle edities van het WK heeft deelgenomen. Welk land is dit?

- A. Brazilië
- B. Uruguay
- C. Nederland
- D. Argentinië

Vraag 4. Verschillende landen die nu niet meer zo bestaan, hebben deelgenomen aan het WK. Welk van de volgende landen heeft de meeste doelpunten gescoord?

- A. De Sovjet-Unie
- B. De DDR
- C. Joegoslavië
- D. Tsjecho-Slowakije

Vraag 5. In het voetbalwereldje gaat veel geld om. Hoeveel geld kostte de organisatie van het WK 2018 in Rusland, via historische begrippen?

- A. Een miljoen keer het budget van de KIF
- B. Vier- en een half keer de bouw van het paleis van Versailles

- C. Acht miljard happy hour-biertjes bij de Havelaar
- D. Duizend keer de bouw van de Titanic

Vraag 6. Britse minister Boris Johnson maakte een tijdje terug een opvallende analogie. Met welke gebeurtenis vergeleek hij het WK in Rusland?

- A. De lancering van de Spoetnik 1 in 1957
- B. De Olympische spelen van 1936 in Nazi-Duitsland
- C. De Eerste Wereldoorlog
- D. De Olympische basketbalfinale van 1972

Vraag 7. In 1974 verloor het Nederlands elftal de WK-finale van West-Duitsland. In welk land werd dit WK gespeeld?

- A. Kameroen
- B. Het Verenigd Koninkrijk
- C. Oostenrijk en Zwitserland
- D. West-Duitsland

1=A

2=D

3=A

4=C

5=B

6=B

7=D

IK-KIFJE

Soms, wanneer ik de muffe lucht van boeken in de studiezolder niet meer trek en ik gewoon aan niks anders kan denken dan de verzadigende verlossing van een goedkoop tussendoortje, bewandel ik het met toeristen bezaaide pad van het bushuis naar de Albert Heijn op de Nieuwmarkt. Die kleine wandeling van drie minuten gaat misschien wel over de stoep met de meeste nationaliteiten per vierkante meter. En ik vind het fantastisch. Vol genoeg baan ik mij dagelijks een weg door lallende Britten, selfie-nemende Chinezen en naar wiet ruikende Australiërs. Toch lopen daar ook gewoon trotse Nederlanders, zoals ik laatst weer aan herinnerd werd. Op een typisch Hollands benauwde dag, zo'n dag waar de zon niet schijnt maar je toch aan alle kanten plakt, begaf ik mij weer op het transnationale trottoir. Met mijn brakke kop en half dichtgevallen ogen had ik niets door van mijn omgeving. Op de helse kruising met de Damstraat drong er plots wel iets tot me door, een toeter. Ik sprong opzij en werd op een haar na gemist door een voorbij scheurende Belg. "Ah sahbi ben je oké?" hoorde ik een Marokkaanse jongen naast me vragen. "K*nker op vieze Belg! Je bent hier in fucking Nederland, ga terug naar waar je vandaan komt ah zemel!" riep hij de auto nog na. Ik zou het misschien anders verwoord hebben, maar gaf hem een box en voelde me weer helemaal thuis.

NOG MEER POËZIE

Geschiedenis, een studie die zich bezighoudt met het verleden. Elk jaar leren we over belangrijke historische figuren, doen we onderzoek naar dramatische oorlogen en stampen we de jaartallen in

onze reeds gevulde koppen. Maar geschiedenis is niet alleen maar leren! De kunst van het geschreven woord wordt immers altijd bedreven.

Bij geschiedenis is het dan ook altijd essentieel om goed te bedenken welke keuzes je maakt. Hier is niet alleen belangrijk welke gebeurtenissen je wel of niet weergeeft, maar vooral de woorden die je kiest. Wat is nou het verschil tussen ‘kolonialisme’ en ‘imperialisme’? Zitten we fout als we het over ‘genocide’ hebben in Algerije? En wat betekent ‘verlichting’ nou precies? Ons gebruik van taal en de definities die wij geven aan begrippen (die nimmer concreet zijn) bewerkstelligen de scheiding ‘geschiedenis’ en het ‘verleden’ *an sich*.

Het is met deze gedachten in het achterhoofd dat wij een gedicht presenteren over niet alleen de verraderlijkheid van woorden, maar ook van letters. Het is geschreven door het zusje van een van onze redacteuren, die zo lief is geweest één van haar geheime gedichten met alle Kleioleden te delen. Jullie krijgen de groetjes.

Letters

Vertrouw letters nooit.

Ze laten zich gemakkelijk gebruiken door ieder woord dat zonder hen niet klinkt.
Zonder met hun leestekens te knippen veranderen ze zomaar van droom in moord.
Maar als het bloed dan ergens van de muren druipt, hoef je de M niet te ondervragen.
Doden?
Nee, dat doet de klank van lekker nooit.

De O. De O klinkt verbaasd.
Snapt de dingen beter met zijn tweeën en heeft daardoor altijd een alibi.

Dan de R. Laffe, laffe letter.
Een R alleen heeft het koud, durft pas te grommen wanneer hij met een groepje is, als blaffende honden die het spreekwoord bedenken.

Is er nog enkel de D, van dik en dom.
D:
de letter die zich omdraait
en niet weet
dat hij geen achterkant heeft.

Nee, letters kun je nooit vertrouwen.
Pin ze daarom nooit
op hun woorden vast.

Stefanie Collignon

KIF CONFESSIONS

Kleio heeft in het afgelopen studiejaar heel wat gebeurtenissen met zich meegebracht, wat het jaar onvergetelijk maakt.

Er doen zich tal van verhalen de rondte over wat de Kleioleden uitgespookt hebben op de vele reisjes, borrels en zelfs op ons eigen onschuldige Bushuis. Ondanks deze soms welbekende *juicy stories* bleven enkelen strikt geheim. Daar brengen wij nu verandering in. De KIFco heeft de nieuwste rubriek, KIF Confessions, het leven ingeblazen om deze Kleioleden de kans te geven om hun bekentenissen te doen. De KIF Confessions-dooos stond op de borrel klaar om alle *secrets* goed te ontvangen. Vanaf 9 uur stond de doos nog een lange tijd leeg, maar nadat de uren verstreken en de nodige drankjes werden genuttigd, kwamen er steeds meer anonieme Kleioten hun kaartjes deponeren. Het waren er veel, maar hierbij de leukste:

Ik heb over mezelf heen geplast op de BBQ 2017... veel ...

Ik vind AAS leuker dan Kleio.

Ik verkleedde mij vroeger altijd als ballerina en ik ben verliefd op een meisje uit de FeCo.

Ik heb weleens een biertje geadt op de wc omdat ik te awkward was voor het feestje.

Ik ben een groot fan van de vrije samenleving.

Secret crush op Commissaris Intern.

Tim Verlaan is verliefd op mij.

Plagiaat bij Wereldgeschiedenis.

Tussentoets Wereldgeschiedenis gezien vóór the actual tentamen.

Ik heb meer gummen dan vrienden.

Ik droom elke nacht van Clé's sleutelkje.

Ik heb in iemand haar tas gekotst bij het introductieweekend...

KIF roept Nederland op eenzaamheid studenten aan te pakken!

Uit onderzoek is gebleken dat steeds meer studenten eenzaam zijn - rond de 150.000 studenten in Nederland kampen met dit probleem. Nadat ze hun ouderlijk huis verlaten, verwelkt het contact met ouders en ook hun vrienden verliezen ze uit het oog.

Ook in Amsterdam is dit probleem groot. Laatst nog nam Studievereniging Kleio het initiatief om studenten aan ouderen te koppelen. Het idee was dat studenten en ouderen een middag gezellig met elkaar zouden praten. Zo zouden ouderen wat meer leren over het studentenleven en werd tegelijkertijd de eenzaamheid onder studenten tegengegaan. De organisatie had veel hoop, maar het aantal aanmeldingen van ouderen die hier aan mee wilden doen, was enorm teleurstellend. In het Amstelhuis had zelfs helemaal niemand zich aangemeld. "Studenten geschiedenis? Nee, sorry, daar heb ik echt geen zin in. Ik heb wel betere dingen te doen". De studenten zijn onder het genot van een potje ganzenbord nog een tijd hoopvol blijven zitten, maar het mocht niet baten. De ouderen waren er

niet voor te porren. In De Gooyer, een verzorgingstehuis grenzend aan de Dappermarkt, hadden de studenten iets meer geluk. Na een aantal afwijzingen, waren er toch een paar ouderen die de studenten te woord wilden staan. Ze hebben gezellig thee gedronken en hun verhalen uitgewisseld. Wim (80 jaar) reageerde achteraf: “Het was veel gezelliger dan ik had gedacht! Door met deze jonge studenten te praten, leer je echt wat meer over het heden. En nu heb ik ook weer wat karmapunten verdiend!”.

De KIFredactie vindt dat het aantal eenzame studenten naar nul moet en start daarom een nieuwe actie: Give a KIF! Studenten zullen vanaf nu de KIFs uitdelen, waardoor ze meer in contact komen met andere mensen. “Het is prachtig dat we met Give a KIF studenten een hart onder de riem kunnen steken. Wat we vooral willen is eenzaamheid onder studenten op de kaart zetten. En dat mensen zich gaan realiseren dat zij daar iets aan kunnen doen. Als iedereen een beetje tijd zou investeren in een ander, zou niemand meer eenzaam hoeven zijn.”, aldus voorzitter Romane Voet.

VO OF VOOS

Na een succesvolle eerste editie *Vo of Voos?* zijn we terug! Op die vreemde borrel waar we, verbannen uit onze eigen Havelaar, opeens moesten borrelen tussen de toeristen die zichzelf bezatten met bier van vier (!) euro en de witwassende, pannenkoek- én burgerverkopende café-eigenaren, kwamen jullie favoriete KIF-redacteuren weer in actie. Met de pen, het notitieblok en de denkbeeldige microfoon in de hand doken we samen met jullie in onze diepte-interviews over actuele onderwerpen. Het concept bleef hetzelfde: wij sneden de discussiepunten aan en jullie mochten antwoorden met ‘vo’ of ‘voos’. Voor onze nieuwe lezers: vo betekent ‘goed’ (afgeleid van bravo, dit woord hebben we met liefde gekregen – of gestolen - van onze vrienden – of vijanden - bij het corps) en voos betekent ‘niet in orde’.

Het eerste heikele punt waar we over begonnen was onze eigen Beroependag, georganiseerd door de Toekomstcommissie. Verplicht voor alle eerstejaars. Wat vonden zij hiervan? Gezien de meeste eerstejaars na het verplichte onderdeel wel meteen weg waren geskurt, vielen ons de antwoorden op. De meeste mensen antwoordden hier namelijk met ‘vo’! Het waren inspirerende mensen die spraken en het hielp velen de opties bekijken van wat je nou eigenlijk met geschiedenis kan gaan doen. Toch was er ook één Kleioot die het zwaar voos vond. De Kleioot vond de sprekers zwaar negatief, ontegenwoordig saai en jawel, zelfs waardeloos. Iemand anders reageerde hierop dat je met de sprekers gewoon geluk moet hebben en was het daarom oneens met de enige Kleioot die de beroependag een voos gaf.

Het volgende onderwerp ligt de gehele KIFcommissie nauw aan het hart. Nou ja, niet de hele commissie eigenlijk. Alleen de voorzitter snapt onze hype niet. Elke keer als dit onderwerp weer terug komt in een column of quiz, worden wij hardhandig op de vingers getikt door haar. Voor deze KIF werd het expliciet verboden: ‘Jongens, dit keer echt geen stukken over SHREK’. Maar wat is nou die journalistieke vrijheid als je in toom gehouden wordt door je censurerende voorzitter? Wij trokken de stoute schoenen aan en vroegen het iedereen op de borrel. Wat vonden jullie van de beste filmserie aller tijden? Het unanieme antwoord: VO, natuurlijk. De enige mensen die ‘voos’ riepen, hadden Shrek nog nooit gezien en daar hebben wij geen boodschap aan. De ‘vo’s’ hadden Shrek 1,2 & 3 als echte strijders wel eens allemaal achter elkaar gekeken, tijdens een dagje oppassen. De scène dat Grote Cookie doodgaat tijdens Shrek 2 werd benoemd als erger en hartscheurende dan het einde van de *Titanic*. Één grote VO dus: sorry, Romane. Het enige wat voos werd gevonden, was dat twee

KIFredacteurs naar Shrek de Musical zijn geweest in Wageningen. Blijkbaar is dat een stap te ver, of zo (onbegrijpelijk). Oh ja, en nog één laatste grote VOOS vanuit de interviewende KIFredacteurs zelf: Merijn werd op enig moment ervan beschuldigd te lijken op Lord Farquaad. Niet oké.

Hierna trokken we het interview weer iets dichterbij naar de UvA toe. Nadat we namelijk een heerlijke boottocht met de Onderwijscommissie hadden gedaan onder leiding van niemand minder dan Clé Lesger, was het toch wel tijd om Clé zelf ter discussie te stellen. Is iedereen wel fan van hem? Het unanieme antwoord (weer)? VO. Het interview lijkt op deze manier een beetje saai te worden, maar er kwamen toch wel weer leuke quotes boven tafel. ‘Eerst was ik verliefd op Jafari, maar toen kwam Clé langs en veranderde alles’. ‘Clé had mijn beste maat kunnen zijn als hij een x aantal jaar jonger was geweest. Ik had hem uitgenodigd op mijn bruiloft, als getuige, en op mijn crematie’. ‘Clé is een illustere pilsbaas, zieke heerser’. Hier hebben wij als KIFcommissie natuurlijk niks meer aan toe te voegen.

De volgende vraag ging over een iets minder populair figuur bij de meeste Kleioleden. Donald Trump: mediamagnaat, zakenman en bovendien 45e president van het land van hamburgers, geweren en *bud light*, bleef niet buiten de spotlights. *The Donald*, zoals hij ook wel genoemd wordt, is namelijk de laatste tijd bezig met het onderhandelen van een de-escalatie van het nucleaire conflict tussen het vrije Korea, land van K-pop, en het onvrije Korea, land van... ja wat eigenlijk? Wij vroegen onze waarde Kleioten in hoeverre Trump nou verantwoordelijk was voor enig behaalde resultaten; is Trumps aanpak van de Koreakwestie vo of voos? Al snel kregen wij als interviewers vooral vele vozen naar de kop geslingerd: ‘Hell no! De onderhandelingen hangen aan een zeer dun zijden draadje.’, stelde een geïnformeerde Kleioot. Anderen vonden dat Trump eigenlijk helemaal geen invloed heeft op dit soort kwesties: ‘Zuid-Korea zijn de verantwoordelijken voor de de-escalatie van het conflict. Trump doet wel alsof hij zo stoer is, maar achter de schermen gebeurt het.’ Sommigen waren wat minder genuanceerd en gaven hun mening (misschien gezien de late uurtjes al gekomen waren en het bier gezopen was) met weinig daadwerkelijke argumentatie: ‘TRUMP IS VOOS, ALLES WAT HIJ DOET IS VOOS.’ riep een boze meid buiten de Bredero. Ook Jesse, lid van het bestuur van AAS en om die reden natuurlijk zeer geïnformeerd over deze kwestie, zei ‘voos’. Dus Donald: beter dan je best kan je niet doen, maar Jesse’s waardering zal je nooit krijgen. Spijtig.

Een ander onderwerp waar vele studenten – en dan niet alleen van geschiedenis – zich erg boos over kunnen maken, zijn de bezuinigingen die door de UvA doorgevoerd zijn (en nog steeds worden). Door het afschaffen van de basisbeurs, zouden de miljoenen die bespaard zijn weer terug moeten naar het onderwijs. Om hun onvrede te laten blijken gingen op 8 juni studenten van de UvA de straat op, onder de naam ‘Mars voor Onderwijs’. Nu vroegen wij reeds van tevoren onze Kleioleden – wij bij de KIF zijn natuurlijk altijd enorm actueel – wat zij nou vonden van de bezuinigingen, en of de protesten daartegen wel effectief zouden zijn. Hoewel wij een unaniem ‘voos’ ontvingen voor de bezuinigingen, waren de meningen wel verdeeld over de effectiviteit van de protesten. Een van onze Kleioten was immers aanwezig, en was van mening dat de protesten van tevoren al gedoemd waren te mislukken: ‘Ik zat 10 minuten in de hal, en heb niks uitgevoerd. Begrijp me niet verkeerd, die bezuinigen halen niks uit en zijn slecht overwogen, maar protesteren gaat niet helpen. Laat die studenten maar hun gangetje gaan, maar ik kom niet van m’n reet af hoor!’

Gegrepen door de intense reacties van Kleioten op onze controversiële vragen, bleven wij stevast volhouden met onze koers. Als laatste vraag behandelden wij dan ook de meest ingrijpende kwestie van allen: het verbod op memes. Zoals menig Kleioot wel zal weten, is er de laatste tijd in het nieuws dat het maken en bewerken van afbeeldingen van series en films verboden zal worden. Dit is

natuurlijk dramatisch nieuws, en wordt zeker niet gewaardeerd door de redactie van de KIF. Hoe kunnen we nu nog genieten van prachtige gefotoshopte afbeeldingen van posters met immer charmante koppen van commissie -en bestuursleden op Facebook? De mening van de redactie werd gedeeld door een bijeenkomst van drie gepassioneerde ‘memers’. Buiten de Bredero, in de late uurtjes, lieten zij al hun opgekropte frustraties eruit toen we hen vroegen over de kwestie: ‘Ik sta voor vrijheid, dus memes moeten ook in alle vrijheid gebruikt en gemaakt kunnen worden. *Besides*, memes zijn fucking grappig. Het zijn gewoon hele goede fattoes over films, waarom doen ze daar moeilijk over?’. Een ander gepassioneerd lid wees er ook terecht op dat memes gewoon gratis reclame zijn; waarom zouden film -en seriemakers daar een stokje voor steken? Een nabij gezeten borrelaar escaleerde de situatie nog meer: ‘Als er geen memes meer zijn, overweeg ik oprecht zelfmoord te plegen!’ Deze Kleioot was als het ware de Julia, waar de memes Romeo waren; *calm down buddy*, de KIF deelt je frustraties, maar zelfmoord is nooit de oplossing.

Met deze vrolijke conclusie op de laatste vraag, sluiten wij weer de nieuwste aflevering in de serie Vo of Voos met de KIF af. Ben jij nou goed geïnformeerd over de actualiteit, lees jij nou dagelijks de krant en kijk jij stevast om acht uur ’s avonds naar de NOS? Heb jij bovendien ook een uitgesproken mening en praat jij het liefst je mond voorbij? Zoek de liefvallige leden van de KIF-redactie dan op op een van de borrels, en misschien komen jouw uitspraken in de volgende KIF terecht!

BRANDEND VERLANGEN

Als kersverse op zichzelf wonende student probeer je wel eens wat nieuws. Zo besloot ik alweer enkele maandjes geleden bij wijze van experiment stukken zoete aardappel in de oven klaar te maken. Dat leek een heel leuk idee, totdat mijn kleine huisje verdacht naar brand begon te ruiken. Ik rende gealarmeerd naar mijn oven en zag dat er rook achter vandaan kwam. Met bonzend hart griste ik mijn telefoon van tafel en toetste met trillende handjes 112. Ik legde uit wat er aan de hand was en voegde er nog *pathetically* (doch naar waarheid) aan toe: ‘en ik vind het heel eng!!!’ De traantjes stonden me reeds in de ogen toen ik even later de gillende sirenes hoorde en een stuk of zes gigantische brandweermannen mijn studio opvulden. Ze verzamelden zich rondom mijn oventje - een sympathiek gasoventje uit de jaren vijftig - en concludeerden na een kort onderzoek: ‘nou mevrouw, wij zien niks hoor!’ De rook, zeiden ze, werd waarschijnlijk veroorzaakt door een verschroeid stukje aardappel op de bodem van mijn oven en zou vanzelf stoppen. Ze tilden de oven mijn tuintje in, waar ik hem moest laten uitroken en afkoelen, zodat ik hem de volgende dag schoon kon maken.

De brandweer was vertrokken, mijn huis was een puinhoop, en ik vond het tijd om mijn moeder te bellen. Die woont gelukkig dichtbij, dus ze beloofde snel te komen om me van de nodige slachtofferhulp te voorzien. Vervolgens belde ik mijn vriend om hem een update te geven van mijn spannende avontuur. De oven in mijn tuin stond ondertussen nog gezellig te roken, sterker nog, de rookontwikkeling leek niet minder maar erger te worden. ‘Kijk er zelf anders nog even in met een zaklamp,’ adviseerde mijn vriend aan de telefoon. Dat bleek een leuk idee. Na een grondige inspectie stuitte ik op een soort dubbel plafond aan de binnenkant van mijn oven, een metalen sleuf die alleen zichtbaar is als je in een onmogelijke (lees: onchristelijke) houding gaat zitten en vanaf de juiste hoek met een zaklamp schijnt. In deze sleuf bevond zich de brandhaard.

Een stapel bruine enveloppen.

Mijn historisch hart begon als een razende te kloppen. Verstopte liefdesbrieven waar zich een geheime en vurige affaire in schuilhield? Ik zag het zo voor me: een jonge huisvrouw uit vervlogen tijden, verstikt door haar vroege huwelijk met een vervelende man, om haar geluk te vinden in zinderende correspondenties met een woest aantrekkelijke romantische dichter. Omdat haar man waarschijnlijk zo'n typisch jaren vijftig-figuur was dat vond dat het enige recht van zijn vrouw het aanrecht was en er dus niet aan moest denken om hier zelf ook maar in de buurt van te komen, zag de huisvrouw haar kans schoon om haar brieven telkens in de keuken te lezen en te schrijven. Wie schetste haar verbazing toen ze op een dag tijdens het lezen van een pasbezorgd nieuw liefdessonnet, blosjes op de wangen en zwelgend in romantiek, werd verrast door haar echtgenoot die bij hoge uitzondering ferm aan de deurknop van de keukendeur draaide. In een haastige poging om zichzelf te redden, griste de huisvrouw de stapel enveloppen van tafel en keek om zich heen op zoek naar een verstoppiek. Op het moment dat de man kordaat de keuken binnenstapte om te vragen wat het vrouwtje voor lekkers aan het maken was, zat ze op haar knieën en deed alsof ze de oven aanstak voor een oud-Hollandsche appeltaart. In werkelijkheid had ze zojuist de brieven veilig weggestopt in de geheime gleuf. Tot haar dood is ze de brieven daar blijven verstoppen, en daarna belandde de oven in de schuur bij haar kleinzoon, die hem een halfjaar geleden nietsvermoedend aan mij verkocht op Marktplaats.

Mijn vriend aan de telefoon ging inmiddels duidelijk meer voor de spannende hoek en opperde dat de enveloppen geheime documenten of geld zouden kunnen bevatten van haastig gevluchte Joodse families of spionnen. Enfin, onze historische fantasieën begonnen uit de hand te lopen en daarom haalde ik een keukentang om de enveloppen uit mijn oven te vissen. Gelukkig waren ze slechts aan de rand verkoold, en ik grijnsde verwachtingsvol toen ik er één openmaakte.

Leeg. De envelop was leeg. Sterker nog, ALLE ENVELOPPEN WAREN LEEG. In mijn oven zat een stapel LEGE ENVELOPPEN.

Eén mysterie, duizend vragen, hoor ik jullie nu denken. Het spijt mij dan ook zeer jullie gedesillusionerd achter te moeten laten met dit open en onbevredigende einde. Al maanden gaat er geen dag voorbij waarop ik me niet afvraag hoe er in godsnaam een stapel lege, bruine enveloppen in mijn oven terecht is gekomen. Ik heb overwogen om de Marktplaatsverkoper hierover te mailen, maar dat leek me dan weer lichtelijk manisch. Mocht één van jullie, beste lezers, een briljante verklaring hebben voor dit mysterieuze voorval, stuur dan alsjeblieft een mail naar kif@kleio-amsterdam.nl.

KIF CULINAIR

De tentamens zijn gemaakt, de cijfers geïncasseerd, en KIF Culinair is terug van weggeweest. Ook ditmaal presenteren wij voor u een heerlijk doch historisch verantwoord drankje, waarmee u deze zomer weer een onuitwisbare indruk kunt achterlaten op uw niet-geschiedenisstuderende vrindjes, door zowel de voortreffelijke smaak van het drankje alsook de ongevraagde historische context die ze er altijd gratis bij krijgen. Ditmaal neemt KIF Culinair u mee naar Amerika in de jaren 20, naar de tijd van de Drooglegging. Door een grootschalig alcoholisme probleem werd van 1920 tot 1933 de productie en verkoop van alcohol in de Verenigde Staten verboden. Omdat dat natuurlijk een enorm matige aangelegenheid was, wrong men zich in allerlei bochten om toch aan hun borreltje te komen: illegale cafeetjes, illegale productie en illegale handel waren aan de orde van de dag en gangsters als Al Capone floreerden. Helaas was de drank waar de gemiddelde Amerikaan aan kon komen vaak van erbarmelijke kwaliteit, doordat ze bijvoorbeeld in iemands smerige badkuip geproduceerd werden. Deze cocktail, Bee's Knees (oude slang voor 'het neusje van de zalm'), is dan ook uitgevonden om de

smaak van goedkope en slechte gin te maskeren met honing en citroen. Ideaal dus voor de arme Kleioot die behoefte heeft aan een smakelijke en pretentieuze versnapering, wanneer ome Duo nog even op zich laat wachten.

Ingrediënten:

- 2 delen gin
- $\frac{3}{4}$ deel citroensap
- $\frac{1}{2}$ deel honingsiroop

Bereiding:

Kook voor de honingsiroop drie delen honing en een deel water in een pannetje totdat het wat dikker wordt. Meng vervolgens de rest van de ingrediënten bij elkaar en schenk in glazen met ijs. Als je een barista-achtige hond ben, kun je hiervoor een cocktailshaker gebruiken.

LIMERICK

Een Fransman met mooie kadetjes
Bleef niet zo Marie Antoinetjes
Die heeft volgeblaft
Sigaren gepaft
Belandde steeds in nieuwe bedjes.

Pocahontas: historisch hoogstandje of geflopte geschiedenis?

Disney is al decennia lang de grootste speler op het gebied van geanimeerde films. Sinds de publicatie van *Snow White and the Seven Dwarves* in 1937, de eerste volledig geanimeerde *full-length film*, maakt Disney niet alleen nieuwe versies van beroemde sprookjes en mythes. Onder deze vrolijke verfilmingen vallen o.a. *Mulan*, de film over een dappere vrouw die zich verzet tegen de traditionele genderrollen, *Hercules*, over een halfgod die zoekt naar wat het is om een held te zijn, en *Beauty and the Beast*, over twee zeer onwaarschijnlijke minnaars. Maar Disney heeft zich niet alleen beperkt tot het verfilmen van vage verhalen zonder historische waarde; af en toe doet zij ook een poging om ons prachtige vak te bezoedelen.

Zo bracht Disney in 1995 de film *Pocahontas* uit, een film over een sterke, doch speelse *native American*, die de wil van haar vader bevocht en wilde trouwen met de stoere John Smith, een Engelse prins-op-het-witte-paardeske kolonist. De film is gekenmerkt door prachtig animatiewerk, emotionele liederen (zoals *Colors of the Wind* en *Around the Riverbend*) en natuurlijk Pocahontas' boodschap dat wij allen een moeten zijn met de natuur (natuurlijk door vrienden te zijn met schattige eekhoorns, wasberen en vogeltjes en onmogelijke sprongen te maken van veel te hoge watervallen). Hoewel de film met deze kwaliteiten natuurlijk niets minder is dan een geweldige (en complete) Disney-ervaring, moeten wij als historici altijd scherp blijven en ons de juiste vragen blijven stellen. Klopt *Pocahontas* wel, en op welke manieren klopt het voor geen centimeter?

Het grootste probleem met het maken van een film over de historische figuur *Pocahontas*, of de vrouw waar zij op gebaseerd is, heeft er vooral mee te maken dat er weinig primaire bronnen over haar bestaan beschikbaar zijn, en de bronnen die beschikbaar zijn, zijn verre van betrouwbaar. De meest bekende bronnen zijn afkomstig van John Smith, die kolonist die toch wel een klein beetje lijkt op een voormalige KIF-redactielid (jullie mogen raden welke). Zijn *The General History of Virginia, New England, and the Summer Isles* (1624) was een uitgebreid verslag van de landing van de Engelsen in Virginia en de daaropvolgende oorlog met de Powhatan-clan waarbij propaganda zeker een rol zal hebben gespeeld. Het hielp ook niet dat Smith zijn boek vol bravoure volpropte met uitzonderlijke beweringen over zijn Chuck Norris-achtige dapperheid.

Afgezien van de propaganda, zijn er toch nog duidelijke verschillen te bekennen tussen Smith's weergave van het verleden en die van Disney. Beginnende bij Pocahontas zelf: in de film is Pocahontas speels, spiritueel, super mooi en boven al geliefd door haar vader *Chief Powhatan*. Ze laat ook zien dat ze intelligent is en outside-the-box denkt door de Engelsen te verwelkomen en natuurlijk door op hoge kliffen te staan en filosofisch de diepte in te staren. Pocahontas, of "Matoaka", zoals zij eigenlijk heette, was in het echt inderdaad de favoriete dochter van *Chief Powhatan* en volgens alle bronnen die over haar beschikbaar zijn, was ze inderdaad speels en dapper. Ze was echter niet in de twintig, zoals zij in de film dat lijkt te zijn, maar tien of elf toen de Engelsen aankwamen in Virginia. De romance die ontstond tussen Smith en Pocahontas moet dus verre van moreel verantwoord geweest zijn.

John Smith was in werkelijkheid ook verre van de jonge blonde *adonis* die hij in de Disneyfilm lijkt te zijn. Qua uiterlijk zou hij klein en breed geweest zijn, met donker haar en een volle baard. Wat betreft zijn karakter zijn de bronnen verdeeld: sommigen noemen hem heroïsch, anderen noemen hem manipulatief en kwaadaardig. De film weet wel goed zijn leiderschapskwaliteiten weer te geven en doet ook eer aan de werkelijkheid door te laten zien dat Smith inderdaad wel het voordeel zag van het communiceren met andere culturen.

Maar de verschillen in uiterlijk en karakter van de hoofdpersonages zijn nog zeer beperkt in vergelijking met het eigenlijke verhaal. Het verhaal van Pocahontas is niet het vinden van liefde met een vreemde, het verbinden van twee totaal verschillende culturen en het liefhebben van de natuur. Nee, het verhaal van Pocahontas is er een van ontvoering, bekering en haar reis naar Engeland. De echte Pocahontas werd namelijk na de beroemde 'redding' van Smith (die in werkelijkheid waarschijnlijk nooit gebeurd is) meegenomen naar Engeland, bekeerd tot het Christendom en ging vervolgens verder door het leven als Rebecca. In Engeland werd zij vervolgens aan het publiek getoond als de 'civilised savage', waarmee de *Virginia Company* probeerde extra geld te werven voor hun persoonlijke doelen op het Amerikaanse continent. Uiteindelijk stierf zij op 20 jarige leeftijd in Gravesend, Engeland. Pocahontas' relatie met John Smith, hoewel het wel Smith in contact bracht met een compleet andere cultuur, was een tragische. Uiteindelijk gebruikte Smith haar alleen om eten en andere materialen van de *Powhatan Tribe* te eisen. Pocahontas hielp uiteindelijk ook de Engelse kolonisten indirect, zonder intentie, om een vaste voet te bemachtigen in de Nieuwe Wereld, wat het einde betekende voor de *Powhatan*.

In essentie heeft

Disney Pocahontas in delen van de geschiedenis gebracht waar zij nooit te vinden was. Hierbij negeerden de filmmakers de belangrijkste gebeurtenissen uit haar leven en ontweken het tragische einde van haar leven. De notie dat Pocahontas twee verschillende culturen bij elkaar bracht, die vervolgens in vrede zouden samenleven, klopt van geen kant. Disney moet hier hun verantwoordelijkheid nemen; hoewel zij het baseerden op de legende van Pocahontas, zullen veel onbenullige kinderen (waaronder dit redactielid zelf) de weergave van de gebeurtenissen in de film als werkelijkheid aannemen. Gelukkig zijn wij als begaafde historici bij de KIF altijd waakzaam voor de excessen van Hollywood; het is aan ons om de vaandel dragers van de waarheid te zijn. De KIF is paraat.

HOROSCOOP

Ja, ja, wat een festijn, u raadt het al; het is wederom tijd voor de immer betrouwbare horoscoop van de KIF. Uw waarde schrijver heeft weinig anders in zijn leven dan het schrijven van dit soort half guitige stukjes, maar daar heeft u ongetwijfeld weinig belangstelling voor. Want wat gaat u weer allemaal overkomen? De sterren hebben ditmaal de geschiedenis ingekeken op zoek naar inspiratie. Het is natuurlijk dan ook het verleden dat ons de toekomst kan vertellen...

Kreeft (22 juni - 22 juli)

Kreeft mag dan nu wel een duur luxeproduct zijn waar je gemakkelijk aan maandje duo aan uitgeeft, maar vroeger was dit wel anders. Sinds 1900 is de prijs per kilo kreeft van één naar ongeveer 30 dollar gegaan! Hoe cool en exclusief je dus nu ook mag lijken: vergeet niet dat je eigenlijk maar goedkoop blikvoer bent.

Leeuw (23 juli - 22 augustus)

De leeuw is hét teken van de familie Nassau en dus Nederland. Refereren naar de WK-voortgang van het Nederlands elftal wordt een beetje lastig, dus dan maar iets heerlijk inspiratie-eels. Laat jezelf niet in je hempie staan, kom voor jezelf op! Zo.

Maagd (23 augustus - 23 september)

Weinig sjans de laatste tijd? Kop op! Isaac Newton is altijd maagd geweest en hij staat nog steeds bekend als één van de belangrijkste wetenschappers allertijden! Dus zelfs als je nooit liefde zal vinden, kan je altijd nog leuke dingen uitvinden.

Weegschaal (24 september - 23 oktober)

Afgelopen week (op moment van schrijven) voerde attractiepark Bobbejaanland een weegschaal in, die bepaalt of bezoekers te zwaar zijn voor de achtbaan. Meteen werd Bobbejaanland beschuldigd van fatshaming. Vroeger was dit wel anders: in oude schilderijen, bijvoorbeeld van Rubens, was wat voller zijn juist een teken van schoonheid. Ga dus vanavond na die tien bier nog even langs de FEBO, eet drie kroketten en een eierbal en ga lekker zelfvoldaan naar bed. Rubens vindt je mooi en dat is alles wat jij nodig hebt.

Schorpioen (24 oktober - 22 november)

Selket was een Egyptische godin met een vrouwenlichaam en een schorpioenenkop, of omgekeerd. Zij was een goedaardige godin die de mensheid beschermde tegen insectenbeten. Zorg dus dat je die muggen een beetje weghoudt!

Boogschutter (23 november - 22 december)

Hoe was die SGN-sportdag?

Steenbok (23 december - 20 januari)

De steentijd was een hele primitieve tijd dus misschien moet je een keer minder op je telefoon zitten en meer terug naar je roots weet je ga mediteren ofzo misschien een smoothie drinken haal er ook meteen een paar voor de KIFco hartelijk bedankt tabee

Waterman (21 januari - 18 februari)

Hearts of Soul verdedigde in 1970 de Nederlandse eer op het Eurovisie Songfestival, in hoeverre daar überhaupt eer te verdedigen is. Ze zongen een nummer getiteld Waterman – warempel! Je bent een muzikaal talent! Begeef je zo snel mogelijk naar karaokebar The End, maak een spraakopname of een filmpje en zet het op Facebook, Instagram en Blackboard. Je wordt vast en zeker ontdekt!

Vissen (19 februari - 20 maart)

“Wat voor waterdier ben jij?” werd een KIFco-lid laatst gesteld tijdens een sollicitatiegesprek. Zorg dus dat je voorbereid bent, ook op het onverwachte! Heb altijd een antwoord klaar en dan word je nooit overrompeld. Hoe zou jij de EU met de Delisch-Attische Zeebond vergelijken?

Ram (21 maart - 20 april)

Een kijkje wereldgeschiedenis leert ons dat schapen, dus ook rammen, vanuit Azië zijn verspreid over Europa. Weet je wie ook vanuit Azië zich verspreidde over Europa? Dzjengis Khan. Tijd voor u dus om de komende maand een wereldrijk te stichten en uw DNA in een half procent van de wereldbevolking te verspreiden. Speler.

Stier (21 april - 20 mei)

Het toeval wil dat op 7 juli, vlak nadat deze KIF is uitgegeven, de jaarlijkse stierenrennen zijn in het Spaanse Pamplona. Deze traditie bestaat al ruim vier eeuwen en draait erom dat een grote groep mensen voor opgejaagde stieren uitrent om zo hun moed te bewijzen. Komende maand is dus voor jou de tijd om al je problemen achterna te zitten en bij de hoorns te vatten. Met je eigen hoorns. Of zo.

Tweelingen (21 mei - 21 juni)

Je gaat een zware tijd tegemoet, maar alles komt uiteindelijk op zijn pootjes terecht. Het kan altijd nog erger: opgevoed worden door een wolf is best zuur, maar s 'werelds bekendste tweeling stichtte wel gewoon een enorme stad!

COLOFON

Deze KIF is wederom samengesteld door jullie immer liefvallige redactie bestaande uit Jesse Breet, Merijn Collignon, Lucie van Hulst, Daan Krol, Charlotte Spiering en Romane Voet.

Hoofdredactie	Romane Voet
Eindredactie	Jesse Breet, Lucie van Hulst, Romane Voet
Vormgeving	Merijn Collignon
Illustraties	Romane Voet
Omslagillustratie	Désirée Kroep (wat zouden we zonder je moeten?)

De redactie wil Stefanie Collignon hartelijk bedanken voor het mogen publiceren van haar mooie gedicht en bij deze een deel van de winst opeisen, mocht ze hierdoor ontdekt worden door een grote uitgever.

Fijne vakantie, waarde Kiffers!